

Sveriges Tandläkarförbund

2007-08-31

SACO
Box 2206
103 15 STOCKHOLM

Remissvar: Hållbar samhällsorganisation med utvecklingskraft, SOU 2007:10

Sveriges Tandläkarförbund lämnar härmed synpunkter på Ansvarskommitténs slutbetänkande "Hållbar samhällsorganisation med utvecklingskraft" (SOU 2007:10). Förbundet har valt att yttra sig över delar av avsnitt 4, som behandlar hälso- och sjukvården.

4.1 Den statliga styrningen av hälso- och sjukvården

Sveriges Tandläkarförbund ställer sig bakom Ansvarskommitténs förslag att staten ges ett tydligare mandat för nationell uppföljning och utvärdering av hälso- och sjukvårdens kvalitet och resultat samt att den statliga kunskapsstyrningen samordnas. Förbundet förutsätter att odontologisk kompetens kommer att finnas med i processen.

Gällande regionala kunskapscentrum är förbundet emellertid tveksamt till om det är nödvändigt inom tandvårdens område. De fyra tandläkarhögskolorna i Umeå, Stockholm, Göteborg och Malmö bör kunna fungera som kunskapscentrum. Detta antal passar inte in i strukturen med ett kunskapscenter per regionkommun, men är en sedan länge etablerad företeelse. Dessutom är tandvården en liten sektor jämfört med övrig hälso- och sjukvård. Om ytterligare kunskapscenter anses behövas inom det odontologiska området bör detta vara nationellt.

Sveriges Tandläkarförbund ser i likhet med Ansvarskommittén att det kan finnas skäl att bryta ut tillsynen över hälso- och sjukvården från Socialstyrelsen, så att tillsynen organisatoriskt skiljs från den normerande verksamheten. En ökad tydlighet i denna rollfördelning ser förbundet som positiv.

4.2 Medborgaren och den framtida hälso- och sjukvården

Sveriges Tandläkarförbund ställer sig bakom att vissa bestämmelser i 3§ tandvårdslagen flyttas till en ny patientlag. Ur ett patienträttsligt perspektiv har den föreslagna patientlagen ett viktigt syfte. Det är dock angeläget att det finns tydliga hänvisningar i tandvårdslagen till patientlagen.

Sveriges Tandläkarförbund

4.3 System för utvecklingskraft

Sveriges Tandläkarförbund har inget att invända mot en ombildning av landstingen till regionkommuner, med ansvar för merparten av hälso- och sjukvården. Det är viktigt att Sverige har förmåga till utveckling och förnyelse, det lämnar utrymme för att tandvården utvecklas positivt.

Viktigare för tandvården än en sådan ombildning är emellertid att ansvarfördelningen och skiljelinjerna mellan landsting/regionkommuner och kommuner å ena sidan och mellan landsting/regionkommuner och stat å andra sidan blir tydligare än i dagsläget.

Sveriges Tandläkarförbund vill också nämna att tandläkarhögskolorna i dagsläget är fyra stycken, vilket inte motsvarar den föreslagna regionindelningen i sex till nio regionkommuner där förekomsten av universitet och högskolor med fasta forskningsresurser är en av grunderna för indelningen. Som tidigare nämnts, ligger tandläkarhögskolorna i Umeå, Stockholm, Göteborg och Malmö.

Värt att påpeka är likaså att en ombildning till regionkommuner skulle innebära organisationsförändringar i form av att beställar- och utförarrollerna måste utvecklas och bli tydligare än i dagens landsting. Något som Sveriges Tandläkarförbund skulle se som en positiv utveckling.

Med vänlig hälsning
SVERIGES TANDLÄKARFÖRBUND

Roland Svensson
Ordförande